

Publicerad 2011-06-14 00:28 av Mimmi17

Spöktimmar

När nattens nemesis

nystade sig in

i vår nacke,

lät sången falla,

lät svetten rinna,

till en brunn

utan vatten,

brunn utan

botten;

ekade,

som ekade

tillbaka

hennes sång.

Ligg vid mig,

ligg

hör mina andetag,

plocka upp dem från marken,

ligg,

hör du mina tankar?

snälla,

plocka upp dem.

Hör nattens nemesis

lista in sig i vår nacke.

Vi lät den vara

vår filt.

Lät allting falla

lät allting rinna,

blodet,

rinna längs

vår kropp.

Hör

pulsar som talar,

talar

om minnen,

lyssna

ur andetagen

som kvävs,

kvävs på hopp,

då luften sveper
sitt kvalmiga täcke
för vår syn.

Någon sa att
vi sprang om
varandra
i livet.
Livet som i;
"redan filmats
klart."
Snälla,
plocka upp det,
det ska eka tillbaka,
även när självaste
livet
vill ta sig
ett kvälldopp
i moll.

Dimman lägger
sig som en sjal
för mina ögon,
men i mörkret
börjar jag
se klart,
klart likt ekot
som ljuder;
vila vid mig,
ligg,
Endast.
ligg,
vid mig,
vid mig,

vila din nacke,

vagga in mig i
nattens nemesis.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mimmi17 med Poeter.se id #16516 innehar upphovsrätten